

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Јиљане Петровић и Мирјане Пузовић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној преко пуномоћника [REDACTED], против решења председника [REDACTED]. године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16, 95/18 и 2/23 – Одлука УС), у поступку удаљења са рада, на седници одржаној дана 22.03.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена преко пуномоћника [REDACTED], против решења председника [REDACTED]. године, као неоснована.

Образложење

Решењем председника [REDACTED]. године, ставом првим диспозитива, државни службеник у [REDACTED], која је удаљена са рада почев од [REDACTED]. године по решењу [REDACTED] број [REDACTED]. године и даље се удаљава са рада до правноснажног окончања кривичних поступака који се против именоване воде пред [REDACTED] – [REDACTED] и то: а) кривичног поступка који се води под бројем [REDACTED], због крив. дела несавестан рад у служби из члана 361 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, по оптужном предлогу [REDACTED]. године и б) кривичног поступка који се води под бројем [REDACTED], због крив. дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, по оптужном предлогу [REDACTED]. године. Ставом другим диспозитива, одређено је да за време удаљења са рада државном службенику припада право на накнаду плате која износи 50 % основне плате за месец који претходи месецу у коме је донето првостепено решење о удаљењу, тј. решење број [REDACTED]. године.

Против наведеног решења, [REDACTED] је преко пуномоћника - адвоката благовремено изјавила жалбу због неправилне примене закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због тога што је из утврђених чињеница изведен неправilan закључак о чињеничном стању и због повреде правила поступка. У жалби

наводи да је решење о претходном удаљењу са рада од 08.05.2017. године донето због вођења кривичног поступка у предметима [REDACTED] Кти [REDACTED] због крив. дела из члана 234 став 3 КЗ, који је окончан доношењем наредбе [REDACTED] Кти [REDACTED] [REDACTED]. године којим се обуставља истрага и одустаје од даљег кривичног гоњења, због недостатка доказа и крив. дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 КЗ-а, који је правоснажно окончан решењем [REDACTED] К. бр. [REDACTED] [REDACTED]. године, којим је поступак обустављен. Како је удаљење са рада по претходном решењу трајало до правоснажног окончања тих поступака, то су престали разлози који су били основ за удаљење жалиље по претходном решењу првостепеног органа од [REDACTED]. године. Указује, да је првостепени орган сходно члану 116 став 3 Закона о државним службеницима, по службеној дужности требало да донесе решење којим се опозива решење о удаљењу са рада од [REDACTED]. године, јер су престали разлози због којег је исто донето. Стога нема места за доношење ожалбеног решења у делу где се наводи да се жалиља „и даље удаљава са рада“ до правоснажног окончања сада нових кривичних поступака, јер се ради о новим основама за удаљење. Поред наведеног, указује да у разлозима ожалбеног решења није наведено на који начин вођење тих кривичних поступака штети интересима државног органа, што представља други неопходан услов за доношење решења о удаљењу. Како су престали разлози за удаљење са рада по решењу од [REDACTED]. године, а жалиља у наведеним кривичним поступцима није оглашена кривом, сматра да жалиља сходно члану 35. ст.2 и 3 Закона о платама државних службеника и намештеника и члану 169. Закона о раду, има право на накнаду разлике између делимично исплаћене плате и пуног износа основне плате-зараде, које јој је ускраћено одлуком из става 2. ожалбеног решења. Због свега наведеног, предложио је да другостепени орган преиначи ожалбено решење или да исто поништи и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код разлога из образложења ожалбеног решења, указујући да се против жалиље пред [REDACTED], [REDACTED] воде два кривична поступка, због постојања оправдане сумње да је извршила кривична дела на раду (несавестан рад у служби и злоупотреба службеног положаја) у обављању послова овере и наплате судске таксе и да имајући у виду природу наведених кривичних дела и даље постоје разлози за удаљење жалиље са рада. Предложио је да се жалба одбије као неоснована.

По оцени навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списка, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према стању списка и образложењу ожалбеног решења, решењем [REDACTED] број [REDACTED]. године, ставом првим диспозитива, жалиља на радном месту за [REDACTED], против које је судија за претходни поступак [REDACTED] донео решење о одређивању притвора Кпп- [REDACTED]. године и заменик [REDACTED] донео наредбу о спровођењу истраге Кти- [REDACTED]. године, због постојања основане сумње да је извршила крив. дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234

став 3 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ и одлуку о предузимању одређених доказних радњи због постојања основане сумње да је извршила 6 (шест) кривичних дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 КЗ, удаљена је са рада почев од [REDACTED]. године и удаљење ће трајати до правноснажног окончања кривичног поступка. Ставом другим диспозитива, одлучено је да за време удаљења са рада именованој припада право на накнаду плате и то за време притвора у висини од $\frac{1}{4}$ основне плате, а након укидања притвора па до правноснажног окончања кривичног поступка у износу од 50 % основне плате који претходи месецу у коме је донето првостепено решење о удаљењу.

Након доношења решења о удаљењу од [REDACTED]. године, против жалиље је покренуто више кривичних поступака због више кривичних дела учињених на раду, у обављању послова овере, у својству [REDACTED] на радном месту [REDACTED]. Првостепени орган је по службеној дужности прибавио извештаје од [REDACTED], [REDACTED] и од [REDACTED] о кривичним поступцима који се воде против жалиље.

Дописом Кпп - [REDACTED]. године, судија за претходни поступак [REDACTED] обавестио је првостепени орган да се против жалиље водио кривични поступак пред [REDACTED], због постојања основане сумње да је извршила крив. дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1, у вези члана 35 КЗ и 6 (шест) кривичних дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 КЗ, да је на предлог [REDACTED]. године против жалиље одређен притвор решењем број Кпп [REDACTED]. године, који је укинут решењем Кпп [REDACTED]. године; да је након спроведене истраге од стране [REDACTED] против жалиље стављен оптужни предлог Кто [REDACTED]. године, због постојања основане сумње да је учинила кривично дело несавестан рад у служби из члана 361 став 2 у вези става 1 КЗ и предмет је у [REDACTED] носио ознаку К. бр. [REDACTED]. Списи наведеног предмета достављени су [REDACTED] на поступање.

Према извештају [REDACTED] Кти број [REDACTED]. године, наредбом Кти [REDACTED]. године обустављена је истрага против жалиље, због крив. дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1, у вези члана 35 КЗ, док је истовремено [REDACTED] достављен нацрт оптужног предлога против жалиље због продуженог крив. дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 у вези члана 61 КЗ. Наведени оптужни предлог, [REDACTED] под ознаком Кто- [REDACTED] поднело је [REDACTED] дана [REDACTED]. године. Решење [REDACTED] К. бр. [REDACTED]. године, којим је обустављен кривични поступак против жалиље због продуженог кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 у вези члана 61 КЗ, а по оптужном предлогу [REDACTED] Кто- [REDACTED]. године, услед наступања апсолутне застарелости

кривичног гоњења, постало је правноснажно дана [REDACTED]. године. Наведено решење достављено је првостепеном органу [REDACTED]. године.

Према извештају [REDACTED]

[REDACTED] К-По4 [REDACTED]. године, против жалиље се пред тим судом воде два кривична поступка и то: а) К-По4 [REDACTED] (број предмета пре укидања првостепене пресуде био је К-По4 [REDACTED]), због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361 став 2 у вези става 1 КЗ, по оптужном предлогу [REDACTED] КТО- [REDACTED]. године, изменјеног дана [REDACTED] и [REDACTED]. године и б) поступак К-По4 [REDACTED] због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2 у вези става 1 КЗ, по оптужном предлогу [REDACTED], [REDACTED] Кто Ко [REDACTED]. године, изменјеног дана [REDACTED]. године, [REDACTED] и [REDACTED]. године. Како се против жалиље и даље воде два кривична поступка пред [REDACTED], [REDACTED], због оправдане сумње да је извршила кривична дела на раду (несавестан рад у служби и злоупотреба службеног положаја) у предметима овере, имајући у виду природу наведених кривичних дела, првостепени орган је с позивом на одредбе члана 116 став 1 Закона о државним службеницима и члана 35 Закона о платама државних службеника и намештеника, одлучио као у диспозитиву решења.

Према члану 116 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ 79/05...142/22) државни службеник против кога је покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези с радом или дисциплински поступак због теже повреде дужности може да се удаљи с рада до окончања кривичног, односно дисциплинског поступка ако би његово присуство на раду штетило интересу државног органа или ометало вођење дисциплинског поступка. Решење о удаљењу с рада доноси руководилац или дисциплинска комисија, у зависности од тога ко води дисциплински поступак. Решење о удаљењу с рада опозива се, по службеној дужности или на предлог државног службеника, ако престану разлози због којих је донесено.

Одредбом члана 35 Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 62/06...14/22) прописано је да државни службеник који је удаљен с рада због тога што је против њега покренут дисциплински поступак због теже повреде дужности из радног односа има, док је удаљен с рада, право на накнаду плате која износи 50% основне плате за месец који претходи месецу у коме је донесено првостепено решење о удаљењу. Државни службеник против кога је дисциплински поступак обустављен или који је ослобођен у дисциплинском поступку има право на разлику изменјене накнаде плате и пуног износа основне плате. Државни службеник коме је одређен притвор има право на накнаду плате према општим прописима о раду, која се исплаћује на терет органа који је одредио притвор.

Полазећи од наведеног и цитираних одредаба, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење правилно и законито, јер и даље постоји основ за удаљење жалиље с рада, будући да се против жалиље и даље воде још два кривична поступка

због кривичних дела учињених на раду који до дана доношења ожалбеног решења нису правноснажно окончани.

Жалбена комисија судова је ценила све наводе жалбе и нашла да су исти неосновани и као такви без утицаја на другачију одлуку по жалби.

Наводи жалбе којима се указује да су престали разлози који су били основ за удаљење жалиље по претходном решењу првостепеног органа од [REDACTED]. године, јер су кривични поступци који су покренути правноснажно окончани, да је у конкретном случају првостепени орган требало да донесе решење којим се опозива решење о удаљењу са рада од [REDACTED] године, да нема места за доношење ожалбеног решења у делу где се наводи да се жалиља „и даље удаљава са рада“ до правоснажног окончања сада нових кривичних поступака, јер се ради о новим основама за удаљење и с обзиром да су престали разлози за удаљење са рада по решењу од [REDACTED] године, да у наведеним кривичним поступцима жалиља није оглашена кривом, жалиља сходно члану 35. ст. 2 и 3 Закона о платама државних службеника и намештеника и члану 169. Закона о раду, има право на накнаду разлике између делимично исплаћене плате и пуног износа основне плате-зараде, су неосновани.

Ово из разлога што је након доношења решења о удаљењу од [REDACTED] године, против жалиље покренуто више кривичних поступака због више кривичних дела учињених на раду, у обављању послова [REDACTED], у својству [REDACTED] а на радном месту [REDACTED], а у тренутку доношења ожалбеног решења против жалиље се и даље воде два кривична поступка пред [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], због оправдане сумње да је извршила кривична дела на раду (несавестан рад у служби и злоупотреба службеног положаја), која нису правноснажно окончана. С обзиром да није реч о новим кривичним поступцима, јер су се сви кривични поступци против жалиље водили истовремено (иницијални акти су из 2017., 2018. и 2020. године) за радње учињене у периоду док је радила, да жалиља од дана доношења претходног решења о удаљењу са рада ([REDACTED]), па до данас није радила, то и по оцени Жалбене комисије судова основ за удаљење жалиље са рада и даље постоји, односно нису се стекли услови за доношење решења о опозиву раније донетог решења о удаљењу са рада, те сходно томе жалиљи и не припада право на накнаду разлике између делимично исплаћене плате и пуног износа основне плате.

Такође, неосновани су наводи жалбе којима се указује да у разлозима ожалбеног решења није наведено на који начин вођење тих кривичних поступака штети интересима државног органа, што представља други неопходан услов за доношење решења о удаљењу. Ово из разлога што из садржине одредбе члана 116 став 1 Закона о државним службеницима произлази да није неопходно да је наступила штета већ да би присуство државног службеника (овде жалиље) која је удаљена са рада због покренутих кривичних поступака учињених на раду (у поступку овере и наплате судске таксе) штетило интересу суда као државног органа који штити слободе и права грађана, законом утврђена права и интересе правних субјеката и обезбеђује уставност и законитост.

Имајући у виду да је ожалбено решење донето без повреде правила поступка, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену материјалног права, Жалбена комисија судова је на основу члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а:

-[REDACTED] - 2 примерка,
од којих један уручити жалиљи преко пуномоћника
-Архиви